

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/890/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1714210595
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gažovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1714210595.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľky: F. O. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXX, I., zastúpenej JUDR. Máriou Hanzlíkovou, advokátkou so sídlom v Pezinku, Trnavská 53, proti odporcovi: S. X., nar. XX.XX.XXXX, Y. G. S. XXX, I., o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok, zo dňa 12. decembra 2014, č.k. 37C 294/2014-24, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením nariadil súd prvého stupňa na návrh navrhovateľky, predbežné opatrenie, ktorým uložil odporcovi, aby dočasne nevstupoval do spoločného obydliá v dome súp. č. XXX (na parc. č. XXX/XX), ktorý je zapísaný vo výlučnom vlastníctve navrhovateľky podľa listu vlastníctva č. XXXX, k.ú. S. Y.J., Q. I., okres Pezinok, na ulici S. Č.. XXX, a to až do právoplatného skončenia konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vedeného Okresným súdom Pezinok, pod sp. zn. 36C 61/2014, s poukazom na ustanovenia § 74 ods. 1, § 75 ods. 2, § 76 ods. 1 písm. g/ a § 76 ods. 4 O.s.p. dôvodiac tým, že navrhovateľka osvedčila nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, keď osvedčila, že odporca sa voči nej správa agresívne, fyzicky ju napáda a psychicky týra, čo mal preukázané trestnými oznámeniami navrhovateľky zo dňa 23.11.2014 a 16.11.2012, ako aj predloženými lekáorskými správami zo dňa 23.11.2014 a zo dňa 19.11.2012, z ktorých vyplýva, že navrhovateľka v dôsledku fyzických útokov zo strany odporcu vyhľadala i lekársku pomoc, a tiež z potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti od 19.11.2012, v ktorom sa ako dôvod práceneschopnosti uvádza „úraz zavinený inou osobou“ a preto sa stotožnil so skutkovými dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, keď spoločnosť má chrániť predovšetkým zdravie a život svojich občanov, ktoré je potrebné uprednostniť pred ochranou vlastníckeho práva.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca domáhajúc sa jeho zmeny tak, aby bol návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietnutý, dôvodiac tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nedostatočne zisteného a nesprávne vyhodnoteného skutkového stavu veci, nesprávneho právneho posúdenia veci a postupom súdu prvého stupňa mu bola i odňatá možnosť konať pred súdom. Poukázal na to, že listiny predložené navrhovateľkou, lekárska správa z 19.11.2012, potvrdenie o dočasnej PN z toho istého dňa a trestné oznámenie z 16.11.2012, sú dva roky staré, a nie sú preto spôsobilé osvedčiť nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, pričom skutočnosti v nich uvedené sa zakladajú len na vykonštruovaných a nepravdivých tvrdeniach navrhovateľky, konanie ktorej v danom čase bolo motivované získaním výhodnejšieho postavenia v prebiehajúcom konaní o rozvod ich manželstva, o čom svedčí aj skutočnosť, že na základe trestných oznámení navrhovateľky nebol trestne stíhaný, odsúdený ani postihnutý podľa zákona o priestupkoch, pretože konanie o priestupku v predmetnej veci bolo Rozhodnutím Obvodného úradu Pezinok, odboru všeobecnej vnútornej správy č. ObÚ/OWS-Pr.267/2012-DNA zo dňa 03.07.2013 zastavené. Zdôraznil, že na nepravdivých tvrdeniach navrhovateľky sú založené aj ďalšie ňou predložené listiny z roku

2014, ktoré sú podkladom pre napadnuté rozhodnutie, a na základe ktorých dospel súd k záveru o osvedčení bezprostredného ohrozenia života a zdravia navrhovateľky, ktorej motivácia je obdobná ako v roku 2012, keď v súčasnosti sa navrhovateľka snaží poškodiť ho a sťažiť mu jeho pozíciu v rámci konania o vypořádanie BSM, ktoré v súčasnosti prebieha na Okresnom súde v Pezinku. Namietal, že prvostupňový súd sa pri nariadení predbežného opatrenia vôbec nezaoberal otázkou intenzity navrhovateľkou tvrdených zásahov do jej práva na ochranu života a zdravia v porovnaní so zásahom do jeho vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ktorá je v ich bezpodielovom spoluvlastníctve (nie vo výlučnom vlastníctve navrhovateľky), keďže bola nadobudnutá počas ich manželstva, z ich spoločných prostriedkov, pričom nariadením predmetného predbežného opatrenia došlo v porovnaní s tvrdným zásahom do práv navrhovateľky k oveľa závažnejšiemu zásahu do jeho práv, a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že právo na ochranu života a zdravia má prednosť pred ochranou vlastníckeho, resp. užívacieho práva k nehnuteľnosti. Poukázal na to, že nie je vlastníkom žiadnej inej obývatelnej nehnuteľnosti, ani nemá užívacie právo k inej nehnuteľnosti a tak v dôsledku napadnutého rozhodnutia zo dňa na deň stratí v zimnom období jediný priestor na bývanie. Ďalej namietal, že nariadením predbežného opatrenia súd výrazným spôsobom zasiahol aj do jeho práva styku s maloletým synom, ktorý je síce upravený rozsudkom o rozvoде, avšak vzhľadom na skutočnosť, že obaja i naďalej bývali v tej istej nehnuteľnosti, styk bol realizovaný častejšie, čo malo nepochybne pozitívny vplyv na výchovu maloletého S.. V tejto súvislosti označil tvrdenia navrhovateľky ohľadne stresových situácií a vulgárnych nadávok za účelové a nepodložené. Namietal, že súd prvého stupňa nepostupoval správne a odňal mu možnosť konať pred súdom, keď ho pred rozhodnutím o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nevypočul, nakoľko súd síce môže o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia rozhodnúť len na základe skutočností tvrdených navrhovateľkou, avšak pred rozhodnutím o návrhu podľa ust. § 76 ods. 1 písm. g/ O.s.p. má možnosť nariadiť pojednávanie a v danej veci, nakoľko návrh navrhovateľky bol doložený len listinami založenými na subjektívnych tvrdeniach navrhovateľky, pričom ide o obmedzenie užívacieho práva k nehnuteľnosti, teda o zásah do vlastníckeho práva, mal v danej veci pred rozhodnutím o návrhu nariadiť pojednávanie a dať mu tým možnosť vyjadriť sa k návrhu.

Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v medziach dôvodov podaného odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Podľa § 74 ods. 1 O.s.p., pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa § 102 ods. 1 veta prvá O.s.p., ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať, alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie, alebo zabezpečí dôkaz.

Podľa § 76 ods. 1 písm. g/ O.s.p., predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby nevstupoval dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba blízka alebo osoba, ktorá je v jeho starostlivosti alebo vo výchove, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivý z násilia.

Základnými predpokladmi pre vydanie predbežného opatrenia, tak ako to správne konštatoval i súd prvého stupňa, je osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i preukázanie naliehavej potreby dočasnej úpravy vzťahu medzi účastníkmi.

Pre potreby rozhodovania súdu o nariadení predbežného opatrenia nie je potrebné vykonávať dokazovanie na opodstatnenosť návrhu vo veci samej, súd vychádza z rozhodujúcich skutkových tvrdení uvádzaných navrhovateľom v návrhu, ktorými odôvodňuje existenciu svojho nároku, s prihliadnutím na výsledky vykonaného dokazovania, pokiaľ sa začalo vo veci samej konať, inak sa posudzuje hodnovernosť a pravdivosť tvrdení navrhovateľa, a ktorými odôvodňuje opodstatnenosť návrhu vo veci samej až následne dokazovaním vo veci samej, a pre účely predbežného opatrenia nie je potrebné ich pravdivosť zisťovať a vyhodnocovať v konfrontácii s inými relevantnými skutočnosťami týkajúcimi sa samotnej podstaty veci. Pri nariaďovaní predbežného opatrenia totiž prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

Pre nariadenie predbežného opatrenia podľa § 76 ods. 1 písm. g/ O.s.p. je postačujúce, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násilia, pričom súd na základe predložených dôkazov zisťuje iba najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce) a postačuje, že osvedčená skutočnosť sa vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná, nakoľko nariadenie predbežného opatrenia v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je okamžitým a účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násilia a v dôsledku jeho uplatnenia - zákazu vstupovania násilnej osoby - sa ohrozenej osobe poskytuje pomerne rýchla ochrana, vďaka ktorej nebude ďalej zotrvať v spoločnom obydli s násilnou osobou, pričom nemusí opúšťať svoje obydlie, aby sa chránila pred opakovanými útokmi násilnej osoby; a nemusí žiť v strachu a obavách o svoj život a zdravie, a ani sa nemusí zaťažovať hľadaním si náhradného bývania.

Práve uvedené skutočnosti boli dôvodom úpravy osobitného typu predbežného opatrenia § 76 ods. 1 písm. g/ O.s.p, ktorým je možné účastníkovi uložiť, aby nevstupoval dočasne do bytu alebo domu, v ktorom býva osoba blízka alebo osoba, ktorá je v jeho starostlivosti alebo vo výchove, vo vzťahu ku ktorej je dôvodné podozrivý z násilia.

Pri tomto druhu predbežného opatrenia nie je rozhodujúce, aký vzťah má účastník podozrivý z násilia k tomuto bytu/domu; dôležité je, že v ňom býva osoba, ktorá mu je blízka, ktorú je potrebné chrániť dočasnou úpravou pomerov pred násilím - keď právo nebyť vystavovaný domácemu násiliu alebo jeho bezprostrednej hrozbe je základným ľudským právom, pričom samotná Ústava SR, ako i jednotlivé právne normy, zaručujú právo na nedotknuteľnosť súkromného života osoby, čím je ponímané aj právo na pokojný rodinný život a pod dočasnou úpravou dosiahnutou formou predbežného opatrenia sa pritom neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi, takže obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak.

Súd prvého stupňa v posudzovanej veci dospel k správne právnemu záveru keď konštatoval, že navrhovateľka predloženými listinnými dôkazmi osvedčila potrebu dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi konania; do skončenia konania vo veci samej; a rozhodol vecne správne, keď navrhované predbežné opatrenie dôvodiac splnením zákonných podmienok napadnutým uznesením nariadil.

S poukazom na súdom prvého stupňa zistené skutkové okolnosti i odvolací súd dospel k záveru, že na základe listinných dôkazov predložených navrhovateľkou je možné považovať odporcu za osobu dôvodne podozrivú z násilia voči navrhovateľke, keď tento záver odôvodňujú trestné oznámenia navrhovateľky zo dňa 23.11.2014 i 16.11.2012, ako aj lekárske správy zo dňa 23.11.2014 i 19.11.2012, ako aj potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti navrhovateľky, ktorými listinnými dôkazmi navrhovateľka dostatočne spoľahlivo osvedčila dôvodnosť naliehavej potreby dočasnej úpravy pomerov, keď tieto listinné dôkazy dostatočne osvedčujú dôvodnosť nariadenia predmetného predbežného opatrenia z hľadiska posúdenia dôvodného podozrenia z násilia odporcu vo vzťahu k navrhovateľke ako osobe blízkej odporcovi.

Ako neopodstatnenú vyhodnotil odvolací súd aj argumentáciu odporcu, ktorý v odvolaní namietal, že listiny predložené navrhovateľkou vzhľadom na časový odstup neosvedčujú bezprostrednosť t.č. hrozacej ujmy a tvrdenia navrhovateľky, z ktorých súd prvého stupňa vychádzal pri nariadení predbežného opatrenia, sú vykonštruované a ničím nepodložené, nakoľko aj keď je pravdou, že lekárska správa a trestné oznámenia z roku 2012 nemusia osvedčovať dôvodné podozrenie z násilia v súčasnosti, avšak súd prvého stupňa svoje zistenia, s ktorými sa stotožnil aj odvolací súd, založil aj na trestnom oznámení navrhovateľky zo dňa 23.11.2014 a lekárskej správe zo dňa 23.11.2014, teda o listiny a skutočnosti, ktoré bezprostredne predchádzali podaniu návrhu, a ktoré aj bez prípadného zreteľa na udalosti z roku 2012 treba považovať za postačujúce na osvedčenie dôvodného podozrenia z násilného správania sa odporcu voči navrhovateľke.

Pokiaľ ide o námietky odporcu v odvolaní, že nariadením predbežného opatrenia súd výrazným spôsobom zasiahol do jeho styku s maloletým synom, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že sám odporca uviedol, že jeho styk s maloletým synom je upravený rozsudkom súdu, a preto nariadenie predbežného opatrenia nemôže mať na úpravu styku odporcu so synom žiaden vplyv, nakoľko obmedzenie odporcu vo vstupe do predmetného rodinného domu samé o sebe nebráni odporcovi v každodennom styku so synom.

Rovnako nie je dôvodná ani námietka odporcu, že súd prvého stupňa tým, že predbežné opatrenie v danej veci nariadil bez jeho vypočutia a bez nariadenia pojednávania, mu odňal možnosť konať pred súdom, keďže ust. § 75 ods. 6 O.s.p. dáva súdu možnosť, nie však povinnosť rozhodnúť o nariadení predbežného opatrenia aj bez vypočutia účastníkov a nariadenia pojednávania, a teda je vecou súdu, aby po starostlivom zvážení všetkých okolností danej veci zvolil taký procesný postup, ktorý zabezpečí na jednej strane dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie o predbežnom opatrení, avšak zároveň zabráni zmareniu naplnenia účelu predbežného opatrenia. Ustanovenie § 75 b O.s.p. obsahuje osobitnú úpravu procesného postupu súvisiaceho s nariadením pojednávania o návrhu na nariadenie predbežného podľa tvrdenia podľa § 76 ods. 1 písm. g/ O.s.p., avšak táto právna úprava sa uplatní iba v prípade, ak bol odporca už pred podaním návrhu vykázaný zo spoločného obydľia príslušným oddelením policajného zboru, k čomu však v danej veci nedošlo, a preto aplikácia ust. § 75b O.s.p. v prejednávanej veci nie je možná. Procesný postup súdu prvého stupňa, ktorý o nariadení predbežného opatrenia rozhodol bez vypočutia účastníkov a nariadenia pojednávania, bol preto správny a nedošlo ním k odňatiu možnosti odporcu konať pred súdom, a nie je teda naplnený odporcom namietaný odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p.

Po vecnom a právnom zhodnotení relevantných skutočností na základe obsahu spisu dospel odvolací súd k záveru zhodnému so záverom súdu prvého stupňa, že navrhovateľka osvedčila naplnenie všetkých zákonných predpokladov pre nariadenie predmetného predbežného opatrenia, a preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.